

המישמר העליו של

צהלה מקבץ את

כל גדולי צה"ל

משכבר הימים

כל הרמטכ"לים של צה"ל, לבד מן הראי שון, רבי-אלוף יעקב דורי, התגוררו ב- תקופה זו או אחרת בצהלה — זרק אחד נשאר לגור בה עד היום, שריהביטחון לשעבר, משה דיין.

כאשר הכינו מפקדי המישמר-האזרחי את בית-הנוער בצהלה לקראת סכס- ההשבעה, הם סידרו באולם בכית-הנוער השכונתי 200 כסאות. "לא יבוא יותר" טען משה שניער, בן צהלה אשר קיבל מהמשרה דרגת סמל-ראשון ומונה כמפקד הגנרלים. אך כשהחל זרם האדם נותר פנימה, הבין שניער כי טעה טעות גדולה וכי ההיענות תעלה על המצופה.

התלהבותם של האלופים ואלושי-המישנה (מיל.) לשוב ולעסוק בנושאי ביטחון, עב- רה את כל המשוער. הם נדחפו ונדחקו לתוך האולם הצר, מחאו כפיים לכל נואם שבירך אותם, דרשו להיות בין הראשונים שיושבעו, וצפו בשקיקה בסרטון-ההסברה על חומרי-חבלה, שהוקרן בפניהם.

אלוף (מיל.) דן טולקובסקי, מי שהיה מפקד חיל-האוויר וכיום מנהל חברת- החשקטות של בנק דיסקונט, היה מן הר ראשונים שהגיעו למקום, יחד עם רעייתו מרים. אליהם הצטרפו מי שכמעט היה

מתוך 620 בתי-אב בשכונת צהלה התנדבו למעלה מ-800 איש, כשרק מעטים מסרבים או משתמטים מן ההתנדבות. לאור ההיע- נות הגדולה מצד אנשים בעלי עבר ביטחוני רב למישמר-האז- רחי, החליטו במישרת ישראל להפעיל את שומרי צהלה גם בשכונות הקרובות אליה, בהן היה שיעור ההתנדבות נמוך.

הבניגוריונים
עמואל בן-אליעזר, בעלה של גא- רה בתו של דויד בן-גוריון המנוח (מזקן), מוטר את טופס-ההתנדבות שלו. הגנרלים-בדימוס, תו- שבי צהלה, גילו מחדש את ההתרגשות הביטחונית שהיתה מנת- חלקם שנים רבות ובאו בהמוניהם להתנדב למישמר האזרחי.

ליילות הגנרלים

מפקד חיל-האוויר, אל"מ (מיל.) שלמה להט (לא ראש עיריית תל-אביב), שהיה אחרי-כך תקופה קצרה מנכ"ל אל"ע, יחד עם אשתו אביגיל, סא"ל ישעיהו ירד- שלמוי שהיה חבר בית-הדין לעירעורים בצה"ל, היה אף הוא בין ראשוני המת- נדבים שהגיעו למקום.

את הופעת-הבכורה הציבורית שלו ערך שם יוכפ ("יוסקה") הרמלין, ששימש עד לפני שבועות מיספר כראש שירותי- הביטחון. הוא חזר לביטחון, והתנדב ל- מישמר-האזרחי. עימו הגיע לבית-הנוער בצהלה סא"ל (מיל.) רב ("בוריס") שפי- ראי, מבכירי קציני חיל-ההנדסה ומי שהיה אחרי-כך המהנדס הראשי של חברת ה- חשמל.

צעיר יותר היה אל"מ (מיל.) יוסי כלב, מי שהיה דובר צה"ל וכיום מנהל מוזיאון בתל-אביב. לפרש את מה שקורה בצהלה נקרא אף הפרשן הצבאי של מיל- תמות ישראל ואי-העסקים אלוף (מיל.) חיים ("יוויאן") הרצוג. הוא הגיע יחד עם הפרופסור לארכיאולוגיה והיסטוריה צבאית וסא"ל (מיל.) מרדכי גיחון.

מפקד חיל-הקשר לשעבר, אל"מ (מיל.) יצחק אלמוג, בא יחד עם אחיו, אף הוא תושב צהלה, סא"ל (מיל.) מרדכי אלמוג. מפקד אחר בחיל-הקשר, שהוא היום מנהל חברת קונטרול דאטא, סא"ל (מיל.) נפתלי ("נפתא") רון, התייצב בצד מפקדו-לשעבר.

וכדי לכסות את כל תחומי צה"ל התנדב אף מי שהיה בעבר קצין-רפואה ראשי, ד"ר אל"מ (מיל.) אברהם עצמון, ול- חימוש דאג מי שהיה מפקד חיל-החימוש, סא"ל (מיל.) ברונק שמר, אשר התנדב יחד עם רעייתו נעמי (לא הזמרת). הציבו דוגמה של זוג שהתנדב כליש אחד.

רנה זמיר, רעייתו של אלוף (מיל.) צביקה זמיר, שהוא יו"ר מועצה-המנה- לים החדש של סוגל בונה והיה ראש המוסד באה עם שתי בנותיה, בעלה התנדב אף הוא, אך לא יכול היה לחגיע לטכס-ההשבעה. כמוהו אף אלוף (מיל.)

לפני 22 שנה נולדה שכונת-הווילות צהלה שבפאתי תל-אביב. לרכוש דירות בשכונה זו יכלו או רק קציני-צה"ל בכי- רים. במשך השנים פרשו מרביתם מהצבא, הפכו מנהלי חברות ומיפעלים ואישי-ציבור. אחדים מכרו את הדירות, שמחירן הרקיע שחקים, לאחרים. וצהלה איבדה אט-אט מן הציביון הביטחוניסטי המובהק שלה.

למישמר-האזרחי, וכולם היו תושבי צהלה. קשה היה להאמין כי הגברים אשר באו מי בחליפה ועניבה ומי באסודה ציבעונית, כסופי שיער, בעלי קרחת ונושאי שרידי שפמים מפוארים — היו אלה אשר עד לפני תקופה קצרה פיקדו על צה"ל, ניהלו את מערכת-הביטחון והיו ממעצבי המדי- נות הישראלית.

ס גניניצב יואל מרקום לא ידע איך לאכול את השוטרים החדשים שלו. "קשה לי לומר לאנשים כמוכם עד כמה חשובה העירנות הביטחונית. אתם יוד- עים הרבה יותר טוב ממני", אמר להם. מרקום ניצב בפני כ-800 גברים ונשים, לבושים אזרחית, שאיתם איפיינו שני דברים: כולם באו כדי להישבע אמונים

"אני נשבע"
מי שהיה דובר צה"ל, אל"מ (מיל.) יוסי כלב (כסוף-שיער) עומד, בעת שהתבקש לכו על-ידי מפקד מחוז תל-אביב של המישטר, ניצב דויד עופר, ונשבע מחדש אמונים למדינת ישראל. מימינו עומד סא"ל (מיל.) מרדכי אלמוג, אשר התנדב עם אחיו, אל"מ (מיל.) יצחק אלמוג.

ללא מדים
מגיע לטכס ההשבעה למישמר- האזרחי אלוף (מיל.) דן טול- קובסקי, מי שהיה מפקד חיל-האוויר, עם רעייתו מרים. בעוד שטולקובסקי בישש לחסיל עליו שמירה לאחר שעת חצות, בישש אשתו לשמור החל משעה שבע בערב.